

Teza: konflikt interesów.

Obwiniony radca prawny będąc pełnomocnikiem z wyboru pokrzywdzonej przyjął pełnomocnictwo od jej męża w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. G. , wbrew zakazowi świadczenia pomocy prawnej klientom, których interesy są sprzeczne.

WO-150/19

ORZECZENIE
z dnia 23 stycznia 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Joanna Matuszewska Sędziowie: SWSD Anna Karaś / sprawozdawca/

SWSD Karol Korczyński Protokolant:

Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Piotra Karwata po

rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego B. T.

obwinionego o czyny z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2018 poz. 138 ze zm.) w związku z art. 6, 10, 15 ust. 1, art. 26 ust. 1 oraz 28 ust. 2 Kodeksu Etylu Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.)

na skutek odwołania wniesionego przez obwinionego z dnia 24 lipca 2019 r., od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. z dnia 14 czerwca 2019 r. sygn. akt DO 39/18

orzeka:

1.

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

2.

zasądzić od obwinionego koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1.300 (słownie: jeden tysiąc trzysta) zł na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

sygn. akt: WO-150/19

Uzasadnienie

W dniu 06.04.2017 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. wpłynęła skarga S. S. (1), na radcę prawnego B. T.. Skarżąca zarzuciła, że r.pr. B. T. naruszył tajemnicę zawodową poprzez wykorzystanie w sprawie rozwodowej w której reprezentował jej męża i informacji uzyskanych podczas reprezentowania jej w sprawie karnej, przyjęcia pełnomocnictwa od jej męża podczas gdy był pełnomocnikiem skarżącej oraz nierozliczenia się z nią po wypowiedzeniu pełnomocnictwa.

Postanowieniem z dnia 11.08.2017 roku Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Z. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego B. T., a następnie w dniu 29.05.2018 roku postawił mu zarzuty, że

1)

wykonyjąc zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w postępowaniu karnym w sprawie przed Sądem Rejonowym w K. Wydział II Karny pod sygn. akt: II K 205/15 w dniu 05.07.2016 roku, przyjął pełnomocnictwo od jej męża S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, wbrew zakazowi świadczenia pomocy prawnej klientom których interesy są sprzeczne, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art. 10, art. 15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

2)

wykonyjąc zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, w dniu 12.03.2017 roku wniósł pismo do sądu w którym powoływał się na okoliczności i dokumenty dotyczące sprawy karnej o sygn. akt: II K 205/15 w której poprzednio reprezentował S. S. (1) , tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art.10, art.15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

3)

wykonyjąc zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki poprzez niezachowanie należytej staranności, rzetelności i uczciwości w rozliczeniu z klientem polegające na tym, że wypowiadając pełnomocnictwo S. S. (1) w sprawie przed Sądem Rejonowym w K. Wydział II Karny pod sygn. akt: II K 205/15, nie rozliczył się z otrzymanego wynagrodzenia, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr (...)) Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.).

W dniu 14.09.2018 roku do Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. o ukaranie radcy prawnego B. T. obwinionego o to, że:

1)

wykonyjąc zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w postępowaniu karnym w sprawie przed Sądem Rejonowym w Krośnie Odrzańskim Wydział II Karny pod sygn. akt: II K 205/15 w dniu 05.07.2016 roku, przyjął pełnomocnictwo od jej męża

S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, wbrew zakazowi świadczenia pomocy prawnej klientom których interesy są sprzeczne, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art.10, art.15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

2)

wykonywając zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, w dniu 12.03.2017 roku wniósł pismo do sądu w którym powoływał się na okoliczności i dokumenty dotyczące sprawy karnej o sygn. akt: II K 205/15 w której poprzednio reprezentował S. S. (1) , tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art.10, art.15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

3)

wykonywając zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki poprzez niezachowanie należytej staranności, rzetelności i uczciwości w rozliczeniu z klientem polegające na tym, że wypowiadając pełnomocnictwo S. S. (1) w sprawie przed Sądem Rejonowym w K. Wydział II Kamy pod sygn. akt: II K 205/15, nie rozliczył się z otrzymanego wynagrodzenia, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.).

Po wszczętym postępowaniu odbyła się rozprawa Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w Z. w dniu 07.12.2018 roku. Obwiniony zawiadomiony prawidłowo nie stawiał się na rozprawie, usprawiedliwiając swoją nieobecność. Jednocześnie złożył wniosek o wyłączenie Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. W. ze sprawy z uwagi na stronniczość i brak obiektywizmu. Postanowieniem z 17.12.2018 roku Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Z. nie uwzględnił tego wniosku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. orzeczeniem z dnia 14.06.2019 r., sygn. Akt: Do 39/18, radcę prawnego B. T. obwinionego o to, że:

1)

wykonywając zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w postępowaniu karnym w sprawie przed Sądem Rejonowym w Krośnie Odrzańskim Wydział II Karny pod sygn. akt: II K 205/15 w dniu 05.07.2016 roku, przyjął pełnomocnictwo od jej męża S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, wbrew zakazowi świadczenia pomocy prawnej klientom których interesy są sprzeczne, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art.10, art.15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

2)

wykonywając zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki i godnością zawodu polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem z wyboru S. S. (1) w sprawie o rozwód przed Sądem Okręgowym w Z. Wydział I Cywilny pod sygn. akt: 12C 359/16, w dniu 12.03.2017 roku wniósł pismo do sądu w którym powoływał się na okoliczności i dokumenty dotyczące sprawy karnej o sygn. akt: II K 205/15 w której poprzednio reprezentował S. S. (1) , tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6, art.10, art.15 ust. 1, art.26 ust. 1 oraz art.28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.)

3)

wykonywając zawód radcy prawnego dopuścił się postępowania sprzecznego z zasadami etyki poprzez niezachowanie należytej staranności, rzetelności i uczciwości w rozliczeniu z klientem polegające na tym, że wypowiadając pełnomocnictwo S. S. (1) w sprawie przed Sądem Rejonowym w K. Wydział II Karny pod sygn. akt: II K 205/15, nie

rozliczył się z otrzymanego wynagrodzenia, tj. o przewinienie określone w art.64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1870 z późn. zm.) w zw. z art.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.),

1.

uznał obwinionego za winnego czynu opisanego w pkt 1 i wymierzył obwinionemu karę nagany,

2.

uniewinnił r.pr. B. T. w zakresie czynu opisanego w pkt 2,

3.

uniewinnił r.pr. B. T. w zakresie czynu opisanego w pkt 3,

4.

za przewinienie opisane w pkt 1 orzekła dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat,

5.

orzekł o kosztach postępowania ustalając je na 1.500,00 zł,

6.

obciążył obwinionego r.pr. Kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 500,00 zł.

To orzeczenie z dnia 9 stycznia 2018 r. zaskarżył w części obwiniony w zakresie w zakresie winy, kary oraz kosztów postępowania. W odwołaniu z dnia 24.07. 2019 r. odwołujący zarzucił:

1)

błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, że obwiniony dopuścił się w okolicznościach przedmiotowej sprawy czynu stanowiącego wypełnienie dyspozycji przepisu art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.6 i art.12 Kodeksu Etyki radcy Prawnego - polegającego na przyjęciu pełnomocnictwa od S. S. (1) wbrew zakazowi świadczenia pomocy prawnej klientom, których interesy są sprzeczne oraz na skutek błędnego przyjęcia, że obwiniony był w takiej sytuacji, którą statuuje dyspozycja przepisu art.28 ust.2 Kodeksu Etyki,

2)

naruszenie przepisów postępowania na skutek dokonania przez sąd I instancji ustaleń dowodowych o charakterze dowolnym a nie swobodnym, a przez to przekroczenie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego na skutek chybnego ustalenia, że w dacie przyjmowania od Pana S. S. (1) w sprawie o rozwód pomiędzy nim a jego małżonką S. S. (1) istniał sprzeczny interes prawny w sprawie z prywatnego oskarżenia prywatnego S. S. (1) przeciwko oskarżonemu prywatnie A. H.,

3)

naruszenie prawa materialnego, a mianowicie bezzasadne zastosowanie w okolicznościach przedmiotowej sprawy art.6 i art. 12 Kodeksu Etyki w zw. z art.64 ustawy o radcach prawnych codo uznania, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy cechy działania radcy prawnego wypełniły znamiona postępowania z naruszeniem etyki zawodowej,

4)

niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności przedmiotowej sprawy, a przede wszystkim tego, iż w istocie rzeczy skarga na zachowanie obwinionego nie wynikała z uzasadnionych pretensji S. S. (1) i jej oceny sytuacji o naruszeniu zasad tajemnicy zawodowej, lecz została złożona na skutek inspiracji, podżegania i stymulacji pełnomocnika S.

S. - Pani r.pr. A. B., która tę skargę sporządziła (skarżąca tylko podpisała przygotowaną komputerowo skargę) albowiem tą okoliczność chciała wykorzystać w toku postępowania sądowego o rozwiązanie związku małżeńskiego S. i S. S. (1).

Stawiając przytoczone zarzuty obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego są przepisy ustawy o radcach prawnych stosowane w związku z przepisami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

Na podstawie art. 74¹ pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz rozdziału I-III Kodeksu karnego.

Jako profesjonalista i pełnomocnik procesowy radca prawny obdarzany jest przez klientów szacunkiem i zaufaniem. Opisane w skardze i potwierdzone w postępowaniu zachowanie radcy prawnego sprawia, że jest negatywnie postrzegany zarówno przez klienta jak i przez sąd, co kładzie się jednocześnie cieniem na reputację całego samorządu. Wobec powyższego Tut. Sąd podziela pogląd Sądu I instancji, przychylając się do ustaleń i rozważań Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Z. dotyczących nienależytego wykonywania przez obwinionego czynności zawodowych. Wymiar kary musi być adekwatny do charakteru przewinień a także mieć charakter wychowawczy i prewencyjny.

Zarzuty odwołania dotyczące naruszenia procedury i prawa materialnego nie zasługują one na uwzględnienie. Podstawą odpowiedzialności w analizowanym przypadku jest bezsporny fakt przyjęcia pełnomocnictwa od S. S. (1) w sprawie przeciwko S. S. (1), będącej wówczas klientką obwinionego.

Odnosząc się do obciążenia obwinionego kosztami postępowania wskazują, że zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych wynika, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony.

Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności, Wyższy Sąd Dyscyplinarny trzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego sąd wziął pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych oraz stopień zawiłości sprawy.